

Poem cu ochelari

Adina Speranta

E gândul încheștat de mintea-ntortocheată
Săpând în mod sinistru noi brazde în tăcere,
Circumvoluțiuni ca matca desecată-
Prostia le trasează după "divina" vrere.

Se înfierbântă-n creier ideii, cuvinte noi,
Răsar azi creatorii unui limbaj abstract,
Dar în esență-adună doar resturi din gunoi
Semnând cu ineptia contract după contract.

Imagini delirante sfidează bunul simț,
Estetica plătește tributul neștiinței,
Tupeul lor rănește splendoarea ca un zimț,
Iar răutatea mușcă sub masca neputinței.

Silabisind nevolnic, uitând ce au de spus,
Se pierd în amănunte ilare, de fațadă,
Sunt genii ne-nțeleși și tu ești cel redus
Că descifrarea-ți pare, pe drept cuvânt, corvoadă.

Străin îmi este crezul că viața e ușoară,
Am cunoscut adesea cât rau este în jur,
În fața loviturii-zâmbesc, dar mă doboară
Ipocrizia crudă a geniului obscur.

În goana nebunească spre un sfârșit prescris,
Nevolnica plămadă, nălucă trecătoare,
Te calcă în picioare visând la paradis
Și vieții îi rămâne cu viața ei datoare.

2.04.2017